

Когато слугитѣ си отидоха стария направи знакъ на Петра съ ръка да заключи вратата.

-По хубаво стама сине че ти не отиде съ тѣхъ-каза той кротко и немошно.-Какво бихъ правилъ сега самъ?

Той го погледна съ дългъ едва ли не нежанъ погледъ и Петъръ изведнажъ разбра че баща му колкото и да е уморенъ все пакъ иска да разговаря съ него. Освенъ то Петъръ чакаше самъ баща му да му обѣсни защо бѣше тоя скандалъ и какъ стои работата съ Зоя. Презъ цѣлото време на тѣхната кавга той почти не се ~~вж~~ намеси, едно защото почти нищо не знаеше и друго защото се чувстваше като чуждъ въ бащината си къща. Сега ~~вж~~ всичко му се представи като гледаше отъ страна много по-забърканъ и по-лошо отколкото ако знаеше за него отъ преди. Станка той хубаво наблюдаваше и знаеше че той знае доста работи относно тоя споръ съ Зоя. Още по пътя насамъ тѣ ездиха наедно и тогава въ разговора Станко каза нѣкакви думи по поводъ тѣхното посрещане и чакъ сега Петъръ разбра какво значеше тѣ. Братъ се бѣше изразилъ че гърчинята знае такава тайна, която ще накара стария да не спи и не току така ще остави тѣхната наклеветена частъ безъ да употреби всички средства за да я задържи.-Азъ не съмъ сигуренъ но това ще е самата работа. Петъръ не го запита каква е тази тайна и изобщо въ подробности не се впусна. Той имаше свои мѣнителни мисли съ които си бѣше дошълъ отъ странство и презъ целия пътъ остана замисленъ и разсеенъ. Сега обаче цѣлия разговоръ кой знае какъ той почна да си го припомня и реши щомъ отъ стария не може да научи нещо положително да чака братътъ си и щомъ тоя доиде да го пита.

Стария мълчеше. Очевидно той размишляваше сега за нещо и не се решаваше да заговори пръвъ. Виси се Станко има право-помисли си Петъръ-работата стои така. Той заговори пръвъ.

-Защо бѣше това татъ?-започна спокойно Петъръ-Азъ нищо не разбрахъ отъ кавгата. Какво толкова те уплаши Зоѣ?-

Баща му трепна.

-Има тукъ много работи които ти не знаешъ и по-хубаво е че не ги знаешъ. Азъ съмъ готовъ да ти ги кажа пъкъ и тѣй би трѣбовало да бъде зеръ нали ще си помислишъ и така лошо-

-Че защо лошо. Нима наистина е много лошо?

-Лошо е сине. Лошо. Ето до сега азъ и не бѣхъ помислелъ за тая работа. Кой ти вѣрваше че тѣй щестане. А азъ бѣхъ даже забравилъ...-Стария замълча и послѣ наново ~~книж~~ продължи.

Случва се на човекътъ да живѣе цѣлъ животъ съ нѣкакво зло, което е направилъ